

ZNACZENIE ZABAW TEMATYCZNYCH

Głównym celem zabaw tematycznych jest odgrywanie sytuacji wyobrażonych oraz zdarzeń i sytuacji jakie dziecko miało możliwość zaobserwować w życiu realnym. W trakcie zabaw dziecko zachowuje świadomość własnej odrębności tworzonej przez swoje działania, zgodnie z przyjętą konwencją rzeczywistości zabawowej i znanej mu rzeczywistości realnej. Podstawową rolę w tworzeniu wyobrazeniowej sytuacji zabawowej odgrywają własne działania dziecka, a nowe - rolę wspomagającą.

W zabawie tematycznej dziecko naśladuje czynności dorosłego człowieka, najpierw bez zrozumienia, niedokładnie. Pomagają mu dorośli w wykonywaniu, tłumacząc co prowadzi do odkrycia sensu i uświadomienie sobie przez to różnych działań. Wraz z rozwojem mowy uświadomienie to wzrasta. Pomysł zabawy powstaje zwykle niespodziewanie na tle sytuacji w której się znalazły.

Tematy zabaw

1. Treści związane z życiem codziennym, jego zwyczajami.
2. Tematy odzwierciedlające pracę produkcyjną ludzi na roli w zakładach rzemieślniczych, przemyśle, budownictwie.
3. Tematy związane z całokształtem ogólnych spraw społeczno - politycznych jakie docierają już do świadomości dzieci przedszkolnych.

Rola zabawy tematycznej

1. Zabawa stanowi formę działalności dziecka dzięki której może ono odtwarzać i przetwarzać treść swych doświadczeń w świecie realnym przeżywać je na nowo po wielokroć i poddawać opracowaniu od strony poznawczej, uczuciowej i wartościującej. Dzięki temu możliwe staje się włączenie tych doświadczeń do zasobów pamięci trwałej oraz systemu psychicznego dziecka.
 - dziecko uzewnętrznia swoje przeżycia podczas zabawy poprzez własne działanie.
 - poznaje ono ciągle świat, nowe sytuacje, zdarzenia co sprzyja poznawaniu i przeżywaniu, a także stwarza okazję do podporządkowania własnego doświadczenia i ich opracowania emocjonalnego.
 - tworzy ono w zabawie własną przestrzeń wyobrazeniową w oderwaniu od realnego świata, co umożliwi mu głębsze jego poznanie, zabawa ma charakter symboliczny, co dodaje jej atrakcyjności i przemawia za wartością wychowawczą zabawy tematycznej.
2. Zabawa tematyczna odgrywa istotną rolę w procesie kształtowania się jego czynności symbolicznych:
 - w sposób symboliczny dokonuje się odtwarzanie rzeczywistości w zabawie przy użyciu przedmiotów zastępczych oraz za pomocą własnych działań na niby,
 - przedmiotem aktywności dziecka jest odbiór, kodowanie i transformacja oraz przekazywanie informacji przy użyciu symboli i przenoszonych przez nie znaczeń,
 - czynności te w dzieciństwie przybierają formę uzewnętrznioną w działaniu na przedmiotach i stanowią istotę aktywności psychicznej człowieka.
3. Role odgrywane w zabawach tematycznych dają dziecku satysfakcję wykonywania działań jeszcze nieosiągalnych, ale wymarzonych. W roli zawiera się częśćka rzeczywistości - gdy stanowi wzór do naśladowania i odtwarzania, ale jednocześnie jest

zachowany dystans wobec realnego świata, gdy dziecko przedstawia rzeczywistość we własny sposób,

- działając w wybranej roli i podlegając kontroli rówieśników dziecko ma szansę uświadomić sobie i możliwie wiernie przyswoić normy postępowania osób dorosłych ze swojego otoczenia. Dzieci kształtują umiejętność dokonywania ocen a jednocześnie kształtują swój system wartości,
- zabawy tematyczne kształtują u dzieci więź społeczną, nabywają umiejętności współdziałania i współżycia,
- stwarzają one okazje do komunikowania się dzieci i doskonalenia różnych funkcji języka.

4. Naśladowanie dorosłych pozwala dziecku poznawać właściwości różnych przedmiotów, którymi się posługuje. Wykorzystując je fizycznie zapoznaje się z ich właściwościami materialnymi, strukturą oraz konstrukcją i dowiaduje się, jakim mogą podlegać przekształceniom, zapoznaje się z ich funkcją społeczną gdy są wykorzystywane przez dorosłych. Przy okazji naśladowania odsłania się przed dzieckiem świat stosunków międzyludzkich, gdy odgrywa ono społeczną rolę.

- zabawa tematyczna staje się zabawą w role, gdy dziecko jest świadome, że występuje w roli.

5. Elementy zabawy tematycznej: temat, partnerzy, odgrywanie roli, rekwizyty, przedmioty zastępcze.

Opracowały:

Dorota Kuskowska i Elżbieta Szymul